

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/85/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616203944
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matej Okály
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7616203944.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves v právnej veci navrhovateľky: B. Z. H.. XX.XX.XXXX, C. D. XXXX/XX, K. H. N., zast. JUDr. Ivetou Višňovskou, advokátkou, Spišská Nová Ves, Radničné nám. 4 proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, v konaní o určenie spotrebiteľského úveru za bezúročný a bez poplatkov s prísl. takto

r o z h o d o l :

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 111,70 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Súd konanie o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov zastavuje.
- III. Súd konanie o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500014359 zo dňa 17.8.2012 je absolútne neplatnou zastavuje.
- IV. Súd konanie o úhradu primeraného zadostučinenia vo výške 300 eur zastavuje.
- V. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 09.03.2016 bol tunajšiemu súdu doručený návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala, aby súd určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500014359 zo dňa 17.08.2012 uzatvorenej medzi spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. a žalobkyňou je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa sa súčasne domáhala, aby súd určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500014359 zo dňa 17.08.2012 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je absolútne neplatnou podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

2. Žalobkyňa svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 17.08.2012 uzatvorila so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500014359, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalobkyňi vo výške 690,- Eur žalovaným. Uzatvorenou úverovou zmluvou bola žalobkyňa zaviazaná poskytnutý úver splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 35,44 Eur v termínoch splatnosti dohodnutých v úverovej zmluve. V úverovej zmluve žalovaný uvádza:

- v bode 6 - Údaje o schválenom revolvingovom úvere
- Poskytnutú čiastku úveru (úverový limit) vo výške 690,- €,
 - Splatnosť úveru v 48 mesačných splátkach,
 - Mesačnú splátku (vrátane úrokov) vo výške 35,44 €,
 - Celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom vo výške 1 701,12 €,
 - RPMN za úver: 70,00 %,
 - Ročnú úrokovú sadzbu úveru: 70,00 %,

- Priemernú hodnotu RPMN za úver: 46,52 %,
 - Poskytnutú čiastku revolvingu vo výške 289,19 €,
 - Celkovú čiastku pri revolvingu, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vo výške 850,56 €,
 - Predpokladanú RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu: 64,18 %,
 - Ročnú úrokovú sadzbu revolvingu: 80,97 %,

Žalobkyňa doposiaľ zo záväzku vyplývajúceho z úverovej zmluvy uhradila žalovanému finančnú čiastku vo výške 899,42 €, čo vyplýva z rozhodcovského rozsudku vydaného Slovenským arbitrážnym súdom, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, sp. zn. 812/06/15 zo dňa 11.12.2015, ktorý bola žalobkyni doručený dňa 22.02.2016. Žalobkyňa ďalej uviedla, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol z jej strany napadnutý žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku spolu s týmto žalobným návrhom. Žalobkyňa sa touto žalobou domáha, aby súd určil, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Žalobkyňa svoje tvrdenia týkajúce sa skutočností, že predmetný spotrebiteľský úver má byť bezúročný opiera o znenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. a) a f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Podľa žalobkyne úverová zmluva, ktorá je predmetom tejto žaloby neobsahuje obligatórne náležitosti obsiahnuté vo vyššie citovaných zákonných ustanoveniach a na základe týchto skutočností sa poskytnutý spotrebiteľský úver touto úverovou zmluvou považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedených skutočností má žalobkyňa za to, že neuvedenie týchto obligatórnych náležitostí je v rozpore s vyššie citovanými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a je toho názoru, že týmto je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že so žalovaným uzatvorila zmluvu, ktorá je typovou zmluvou (štandardnou formulárovou). Podľa žalobkyne žalovaný takýto typ zmluvy používa vo viacerých prípadoch. Záver, že ide o formulárovú zmluvu podľa žalobkyne umocňuje aj je číselné označenie a to, že je problematické individuálne vyjednávanie zmluvných podmienok. Neplatnosť zmluvy žalobkyňa odvodzuje zo skutočností, že predmetná zmluva o úvere odporuje viacerým ustanoveniam Občianskeho zákonníka, zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Má za to, že zmluva je koncipovaná tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu. Obsahuje neprijateľné podmienky vymedzené v ustanovení § 53 ods. 4 písm. a), r) a v) Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa tiež poukazuje na Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú časť, nakoľko vymedzujú presné podmienky vzťahujúce sa tak na predávajúceho ako aj kupujúceho, prípadne veriteľa a dlžníka. Zmluva ako celok tak vrátane svojich príloh je podľa žalobkyne neplatným právnym úkonom. Žalobkyňa má za to, že podmienky uvedené tak v úverovej zmluve ako aj v úverových podmienkach sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a to konkrétne:

- Výška úrokovej sadzby uvedená v úverovej zmluve vo výške 70 % je vzhľadom k času uzatvorenia úverovej zmluvy neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko je neprimerane vysoká k hodnote priemernej úrokovej sadzby pri nových úveroch v rovnakom čase, ktorá bola podľa Národnej banky Slovenska vo výške 15,08 %. Výšku dohodnutej úrokovej sadzby považuje žalobca za neprijateľnú.

Žalobkyňa považuje rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100 % primeranú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie). Na umocnenie svojich argumentov žalobkyňa poukázala na znenie smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ako aj na systém ustálenej judikatúry zavedený touto smernicou.

- Podľa ustanovenia § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) je pre zabezpečenie záväzkov spotrebiteľa neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy
 - a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, alebo

b) zmenkou alebo šekom.

K uvedenému žalobkyňa uviedla, že v bode 13.2. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere žalovaný zabezpečuje svoju pohľadávku práve dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorá je v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia považovaná za neprípustnú.

- Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

K uvedenému žalobkyňa uviedla, že v bode 14 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere žalovaný zabezpečuje poskytnutý úver viacerými sankciami, medzi ktoré patrí:

a) zmluvná pokuta vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % p.a.) pre prípad omeškania sa s úhradou splátky úveru alebo jej časti,

b) zmluvná pokuta vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % p.a.) pre prípad omeškania sa s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace, kedy nastane okamžitá splatnosť všetkých záväzkov,

Okrem zmluvnej pokuty je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.. Výška úrokov bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou nepresahovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov.

K vyššie uvedenému žalobkyňa uviedla, že má za to, že takéto dojednané sankcie sú neprijateľnými podmienkami a neprimerane postihujú spotrebiteľa pre prípad nesplnenia si svojho záväzku a to už len vzhľadom ku skutočnosti, že okrem úrokov z omeškania si žalovaný uplatňuje od spotrebiteľa aj zmluvnú pokutu v neprimerane vysokej hodnote (0,065 % denne / 23,725 % p.a.). V závere svojho návrhu žalobkyňa uviedla, že má vo veci uplatnenia bezúročnosti a neplatnosti tejto úverovej zmluvy v zmysle vtedy platného a účinného ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p. naliehavý právny záujem na určenie bezúročnosti a neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy, ktorú považuje za spotrebiteľskú zmluvu a to najmä z dôvodu, že potrebuje vyriešiť otázku výšky jej skutočného záväzku.

3. Spolu s podanou žalobou žalobkyňa tunajšiemu súdu doručila:

- Zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500014359 zo dňa 17.08.2012
- Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500014359
- Rozhodcovský rozsudok sp. zn. 812/06/15 zo dňa 11.12.2015

4. K žalobe žalobkyne sa podaním zo dňa 12.05.2016 doručeným súdu dňa 13.05.2016 vyjadril žalovaný, ktorý navrhol podanú žalobu z dôvodov uvedených v podaní zamietnuť a žalobkyňu zaviazat' na náhradu trov konania. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na to, že prípustnosť určovacej žaloby podmieňuje právna úprava a súdna prax požiadavkou na existenciu naliehavého právneho záujmu a tiež neexistenciou rozhodnutia žaloby na plnenie, ktoré má podklad v skutočnosti, ktorá by mala byť predmetom určovacej žaloby. Žalovaný ďalej poukázal na to, že konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa podľa relevantnej právnej úpravy môže skončiť potvrdením alebo zrušením rozhodcovského rozsudku. V prvom prípade takéto rozhodnutie predstavuje právoplatné rozhodnutie o žalobe na plnenie a prekážku pre určovací návrh ako je podaný v tomto prípade. V druhom prípade, teda pri zrušení rozhodcovského rozsudku, pokračuje konanie o žalobe (na základe ktorej bolo rozhodcovské konanie) a teda v rámci neho je možné znovu a opätovne uvádzať akékoľvek skutočnosti týkajúce sa žalovaného plnenia. Žalovaný tiež poukázal aj na vzájomnú nezlučiteľnosť návrhov uvádzaných v žalobe, pretože návrh na určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov predpokladá platnosť zmluvy. Nie je preto možné domáhať sa súčasne určenia bezúročnosti úveru na základe zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500014359 a súčasne aj neplatnosti zmluvy ako takej. Žalovaný sa tiež vyjadril k tvrdeniam žalobkyne týkajúcim sa neprijateľných zmluvných podmienok dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere a Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere.

5. Dňa 06.06.2016 bolo súdu doručené podanie právnej zástupkyne navrhovateľky, ktorá žiadala prerušiť konanie vedené pod sp. zn. 4C/85/2016 o určovacích žalobách, do právoplatného rozhodnutia v konaní

o zrušení rozhodcovského rozsudku vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 11C/56/2016 tvrdiac, že v tomto konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu.

6. Súd preto uznesením sp. zn. 4C/85/2016-36 zo dňa 08.06.2016 rozhodol tak, že prerušil konanie až do právoplatného rozhodnutia vecí vedenej pod sp. zn. 11C/56/2016.

7. Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 11C/56/2016-50 zo dňa 13.10.2016 rozhodol tak, že zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, pred rozhodcom Mgr. Miroslavom Semancom, sp. zn. 812/06/15 zo dňa 11.12.2015.

8. Podaním doručeným súdu dňa 28.1.2017 vzala žalobkyňa svoju žalobu čiastočne v časti uvedeného výroku č. 2 späť a žiadala konanie v tejto časti zastaviť. Žalobkyňa zároveň týmto podaním rozšírila svoju žalobu o nový výrok č. 2, ktorým si uplatnila zaplatenie sumy 111,70 € z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, o nový výrok č. 3, ktorým si uplatnila zaplatenie sumy 300 € z titulu primeraného finančného zadosťučinenia a o výrok č. 4, ktorým si uplatnila právo na náhradu trov konania.

9. Žalobkyňa vo svojom podaní uviedla, že má jednoznačne za to, že jej poskytnutý spotrebiteľský úver na základe úverovej zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania má byť v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. určený za bezúročný a bez poplatkov a týmto si uplatňuje zaplatenie finančnej čiastky vo výške 111,70 Eur, ktorú zaplatila navyše oproti poskytnutej istine zo spotrebiteľského úveru. Žalobkyňa tiež uviedla, že je tu naliehavý právny záujem v tom, že požaduje zaplatenie tejto finančnej čiastky, na ktorú má nárok, vzhľadom k už uvedenému a to, že úverová zmluva, ktorou jej bol úver poskytnutý vykazuje absenciu zákonom ustanovených náležitostí. K uplatneniu nároku na zaplatenie sumy vo výške 300,- Eur zo strany žalovaného ako primerané finančné zadosťučinenia žalobkyňa uviedla, že s poukázaním na ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je predmetná úverová zmluva, ktorá sa v tomto konaní prejednáva je zmluvou pre spotrebiteľa nevýhodnou, obsahuje neprimerané zmluvné podmienky, je písaná veľmi malým písmom, ktoré je takmer nečitateľné, žalovaný ako dodávateľ neposkytuje spotrebiteľovi kompletné informácie ohľadom úveru, nevysvetlí osobe, ktorej je úver poskytovaný, za akých podmienok to je, čo ho v prípade ak sa dostane do omeškania čaká, aké má spotrebiteľ z takto uzatvoreného spotrebiteľského úveru práva, a aké má povinnosti. Uplatnené finančné zadosťučinenie považuje žalobkyňa za sankciu pre žalovaného, ktorý mal podľa názoru žalobkyne v čase podpisu zmluvy konať v rozpore s dobrými mravmi.

10. Tunajší súd uznesením sp. zn. 4C/85/2016-67 zo dňa 20.03.2017 rozhodol tak, že pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v doplnení nasledovného znenia žalobných petitov:

2. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 111,70 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 300 € ako primerané finančné zadosťučinenie v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Žalobca má právo na plnú náhradu trov konania.

11. K čiastočnému späťvzatiu a rozšíreniu návrhu žalobcu zo dňa 27.01.2017 sa podaním zo dňa 13.04.2017 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol že odôvodnenie žalobkyne na zaplatenie finančnej čiastky 111,70 Eur nekorešponduje ani s charakterom zmluvy o úvere ako odplatného právneho úkonu, ktorého predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov na žiadosť dlžníka v jeho prospech a vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov spolu s dojednanou odplatom za ich poskytnutie. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že dlžník je povinný vrátiť iba sumu, ktorá mu bola zo strany veriteľa reálne poskytnutá. Žalovaný súčasne poprel dôvodnosť nároku na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia s poukázaním na znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. s odôvodnením, že žalobkyňa neuniesla v prvom rade ani v minimálnom rozsahu dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku, t.j. v čom, resp. na ako základe si ho uplatňuje. Podľa žalovaného predmetné ustanovenie zákona logicky predpokladá v prípade požiadavky zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia výrok s rozhodnutím súdu - táto okolnosť nebola splnená.

12. Dňa 12.02.2018 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie žalobkyne, v ktorom uviedla, že ako žalobkyňa berie späť návrh vo vyslovení petitu I. a petitu II. v pôvodnom žalobnom návrhu zo dňa 09.03.2016.

13. Dňa 01.08.2018 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie žalobkyne označené ako „Oznámenie“, v ktorom uviedla, že čo sa týka vyjadrenia žalovaného zo dňa 13.04.2017, a to konkrétne k bodu 1, kde žalovaný popiera nárok žalobkyne na zaplatenie finančnej čiastky 111,70 Eur k tomuto žalobkyňa poukazuje na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 11C/56/2016, ktoré bolo právoplatne skončené, v ktorom sa jednalo o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný na základe žalobného návrhu žalovaného a v ktorom sa jednalo o spor z rovnakého spotrebiteľského vzťahu, ako v tomto konaní. Žalobkyňa ďalej uviedla, že z rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, pred rozhodcom Mgr. Miroslavom Semancom, sp. zn. 812/06/15 zo dňa 11.12.2015 vyplýva, že žalobkyňa uhradila oproti poskytnutej istine žalovanému navyše sumu, ktorú si v tomto konaní uplatňuje, nakoľko má za to, že tento spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. V uvedenom rozhodcovskom rozsudku je v úvode odôvodnenia uvedené, že „žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 690,- Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 35,44 Eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 11, napokon zaplatil len sumu 801,70 Eur.“ Žalobkyňa ďalej uviedla, že je zrejmé, že si uplatňuje rozdiel medzi poskytnutým úverom (690 Eur) a sumou, ktorú žalovanému uhradila (801,70 Eur), čo predstavuje ňou uplatnený nárok vo výške 111,70 Eur. Podľa žalobkyne žalovaný sám potvrdil v návrhu na vydanie rozhodcovského rozsudku vyššie uvedené skutočnosti, ktoré na základe uvedeného namietať nemôže.

14. Podaním zo dňa 27.11.2018 žalobkyňa vykonala čiastočné späťvzatie čo do návrhu na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia.

15. Dňa 31.10.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že opätovne poukazuje na skutočnosti, ktoré boli obsahom jeho skorších vyjadrení. Žalobkyňa v podaní zo dňa 31.07. 2018 odkazuje na to, že uhradila o 111,70 € viac, ako je poskytnutý úver. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáha určenia neplatnosti úverovej zmluvy a súčasne určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Takto vymedzený predmet konania je nielen vzájomne sa vylučujúci, ale aj neprípustný (keďže ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. je predmetom konania o súlade právnych predpisov s Ústavou SR). Pokiaľ ide o popretie nároku žalobkyne, žalovaný ho poprel a popiera preto, lebo a) dôvody, pre ktoré si ho žalobca uplatňuje dané nie sú, b) a súčasne uplatňovanie nároku voči žalovanému je postupom, ktorý je uplatňovaným premlčaného (údajného) nároku a žalovaný toto premlčanie namieta. Poslednú úhradu žalovaný eviduje dňa 16.04.2014 a od tohto dňa do uplatnenia požiadavky na akékoľvek peňažné plnenie žalobcu uplynula doba dlhšia ako je premlčacia doba.

16. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

17. Podľa § 145 ods. 2) CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

18. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa v priebehu konania využila svoje dispozičné právo a čiastočne vzala podanú žalobu späť, súd rozhodol výrokom II., III. a IV. tohto rozsudku tak, že konanie o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, konanie o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500014359 zo dňa 17.8.2012 je absolútne neplatnou a konanie o úhradu primeraného zadostučinenia vo výške 300 eur zastavil.

19. Podľa § 107 ods. 2) Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

20. Pokiaľ ide o námietku premlčania, ktorú vzniesol žalovaný, ktorý poukázal na to, že poslednú úhradu zo strany žalobkyne eviduje dňa 16.04.2014 a od tohto dňa do uplatnenia požiadavky na akékoľvek peňažné plnenie žalobcu uplynula doba dlhšia ako je premlčacia doba má súd za to, že žalobkyňa

uplatnila nárok v rámci subjektívnej 3 ročnej premlčacej lehoty, nakoľko medzi poslednou úhradou splátky dňa 16.04.2014 a uplatnením nároku dňa 28.01.2017 premlčacia lehota neubehla.

21. Podľa § 451 ods. 1) Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

22. Podľa § 451 ods. 2) Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

24. Podľa § 458 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

25. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

28. Zmluva č. 8500014359 medzi žalovaným a žalobkyňou ako dlžníkom bola uzavretá dňa 17.08.2012. Podmienky uzavretia zmluvy o spotrebiteľských úveroch upravuje zákon č. 129/2010 Z.z.. Podľa § 2 písm. d) citovaného zákona za zmluvu o spotrebiteľskom úvere sa považuje zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva uzavretá medzi žalovaným a žalobkyňou je v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. svojou povahou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pretože bola uzavretá medzi veriteľom - právnickou osobou, ktorá mala v predmete svojej podnikateľskej činnosti poskytovanie úverov a na druhej strane spotrebiteľom ako fyzickou osobou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Predmetná zmluva teda spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Z týchto dôvodov súd úverový vzťah posúdil podľa zákona č. 129/2010 Z.z..

29. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaný poskytol žalobkyňi spotrebiteľský úver vo výške 690,- €. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť veriteľovi v pravidelných 48 mesačných splátkach vo výške 35,44 €/splátka s tým, že celková suma, ktorú sa zaviazala žalobkyňa vrátiť predstavovala 1.701,12 €. Úroková sadzba úveru aj RPMN predstavovala 70 %. V zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata

podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Zákonodarca v súvislosti s posudzovaním "obdobnosti prípadov" ustanovuje, že treba prihliadať najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Z toho vyplýva, že treba zisťovať, aká odplata sa na finančnom trhu požaduje pri poskytovaní finančných prostriedkov spotrebiteľovi v určitom konkrétnom prípade, a to vzhľadom na vyššie uvedené kritéria. Podľa zverejnených priemerných úrokových sadzieb na webovom sídle Národnej banky Slovenska poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období (t.j. ku dňu 17.08.2012, kedy bola uzavretá zmluva) v kategórii úvery pre domácnosti, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov predstavovala priemerná úroková sadzba 12,89 % ročne. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 70 %. Súd s poukazom na citované zákonné ustanovenie uzatvára, že vzhľadom na skutočnosť, že úroková sadzba dohodnutá medzi stranami v zmluve prevyšuje o viac ako 100 % obvyklú úrokovú mieru pre spotrebiteľské úvery obdobnej kategórie, je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s ust. §53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedený záver súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné, nemožno ich ďalej moderovať a poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúročný.

30. Podľa zmluvy bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 690,- €, ktorý aj čerpala. Žalobkyňa na úverový prípad uhradila veriteľovi (žalovanému) pred podaním žaloby sumu 801,70 €, čo preukazuje aj odôvodnenie rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. so sídlom Křížna 56, 821 08 Bratislava, pred rozhodcom Mgr. Miroslavom Semanom, sp. zn. 812/06/15 zo dňa 11.12.2015. S poukazom na to, že súd v dôvodov uvedených v odseku 29. tohto rozsudku uzavrel, že úver je bezúročný, pretože úroková sadzba dohodnutá medzi stranami v zmluve prevyšuje obvyklú úrokovú mieru o viac ako 100 %, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s ust. § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 111,70 €, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú žalobkyňa na predmetný úverový prípad čerpala (690,- €) a sumou, ktorú na úverový prípad uhradila (801,70 €).

31. Podľa § 262 ods. 1) CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 262 ods. 2) CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Podľa § 255 ods. 1) CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 255 ods. 2) CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 256 ods. 1) CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

36. O náhrade trov konania rozhodol súd výrokom V. tohto rozsudku tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov nepriznal, nakoľko súd vzal do úvahy nie len skutočnosť, že žalobkyňa bola plne úspešná čo do rozhodnutia o vydaní bezdôvodného obohatenia, ale tiež zväžil jej zavinenie pri čiastočnom zastavení konaní, o ktorých súd rozhodol výrokmi II., III. a IV. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves, písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z

akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.